Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10 stycznia 1878.

1.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 25 grudnia 1877,

tyczące się upoważnienia c. k. komory pomocniczej I klasy w Seidenbergu do postępowania wywozowego z cukrem.

Upoważnia się c. k. komorę pomocniczą I klasy w Seidenbergu w myśl istniejących przepisów do postępowania wywozowego z cukrem, wysyłanym za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Pretis r. w.

2.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 29 grudnia 1877,

o przeniesieniu czynności cechowni gmundenskiej, załatwianych dotychczas przez tamtejszy urząd sprzedaży soli, do tamtejszego urzędu podatkowego głównego.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1874 (Dz. u. p. Nr. 9 z r. 1874) podaje się do wiadomości, że w Gmunden, czynności cechowni. załatwiane dotychczas przez tamtejszy urząd sprzedaży soli, przeniesione zostały od dnia 1 stycznia 1878 do tamtejszego urzędu podatkowego głównego.

Pretis r. w.

3.

Ustawa z dnia 31 grudnia 1877,

uzupełniająca i zmieniająca przepisy ustawy o postępowaniu karnem, tyczące się zażaleń nieważności.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię w celu uzupełnienia i zmiany przepisów ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) tyczących się zażaleń nieważności; co następuje:

§. 1.

Trybunał pierwszej instancyi, w którym zażalenie nieważności, przeciw wyrokowi stanowczemu wymierzone, zapowiedziane zostaje, odrzucić ma takowe:

1. Jeżeli zapowiedzenie nastąpiło zapóźno, albo jeżeli wniosła je osoba, do żalenia się o nieważność nieuprawniona, lub która zrzekła się tego;

2. jeżeli przy zapowiedzeniu zażalenia nieważności, albo w wygotowaniu tegoż, nie wytknięto jasno i dokładnie jednego z powodów nieważności, w §-fie 281 licz. 1 aż do 11, a względnie w §-fie 344, licz. 1 aż do 12 u. o p. k., wyszczególnionych, mianowicie zaś, jeżeli nie przytoczono wyraźnie, albo przynajmniej nie wskazano jasno okoliczności czynu, stanowić mającej powód nieważności;

3. jeżeli wykazanie, pod liczbą 2 wymagane, o ile zażalenie nieważności o które chodzi, nie przez prokuratoryą rządową jest wniesione, uczyniono albo nie do protokołu, albo w podaniu, przez obrońcę (§. 39, u. o p. k.) nie podpisanem. Gdy wadę stanowi tylko brak podpisu uprawnionego obrońcy, zwrócić należy podanie najprzód dla usunięcia tej wady i przedstawienia ponownie w ciągu trzech dni.

§. 2.

Trybunał pierwszej instancyi wydaje uchwałę w §-fie 1 wzmiankowaną na zgromadzeniu trzech sędziów a to w przypadkach w §-fie 1 pod licz. 2 i 3 namienionych, nie pierwej, aż póki nie będzie podane wygotowanie zażalenia nieważności, lub dopóki nieupłynie termin do tego wyznaczony.

Przeciwko uchwale tej podać można zażalenie do Trybunału kasacyjnego, którą wnieść należy do Trybunału pierwszej instancyi w przeciągu trzech dni po ogłoszeniu uchwały a którą ten, w przeciągu następnych trzech dni, przesłać ma do Trybunału kasacyjnego.

Zażalenie to nie ma skutku odwłocznego.

Trybunał kasacyjny stanowi o zażaleniu na posiedzeniu nie jawnem, po wysłuchaniu prokuratora generalnego.

Jeżeli Trybunał kasacyjny przychyla się do zażalenia, natenczas, w przypadku §-fu 1, licz. 1, termin do wykonania zażalenia nieważności, o ile jeszcze nie jest podane, upływa od dnia oznajmienia decyzyi Trybunału kasacyjnego a jednocześnie z tem oznajmieniem doręczyć należy żalącemu się wygotowanie wyroku, jeżeli to już się nie stało; zresztą postąpić należy podług §-fu 285 u. o p. k.

Gdy zażalenie to zostaje odrzucone a z zażaleniem nieważności odwołanie się było połączone, Trybunał kasacyjny, po odrzuceniu zażalenia, odsyła akta do Trybunału drugiej instancyi, który do stanowienia o tem odwołaniu się jest właściwym.

§. 3.

Trybunał kasacyjny obradować ma nad przesłanem do niego, stosownie do 2 ustępu §-fu 285 u. o p. k., zażaleniem nieważności, najprzód na posiedzeniu nie jawnem, po wysłuchaniu prokuratora jeneralnego, tylko wtedy, gdy prokurator jeneralny albo sprawodawca, przez prezesa Trybunału kasacyjnego z jego grona wyznaczony, wnosi jednę z uchwał w §§. 4, 5 i 6 wzmiankowanych.

Oprócz tego wyznaczyć należy termin do rozprawy jawnej w tej sprawie z zachowaniem przepisu podanego w tej mierze w §-fie 286 u. o p. k. do czego nie potrzeba uchwały Trybunału kasacyjnego.

§. 4.

Na obradzie niejawnej zażalenie nieważności odrzucone być może natychmiast:

1. Jeżeli już Trybunał pierwszej instancyi, stosownie do §-fu 1 ustawy niniejszej, powinien je był odrzucić, albo jeżeli przywiedziony powód nieważności był już uchylony orzeczeniem Trybunału kasacyjnego w tej samej sprawie wydanem;

2. jeżeli zażalenie nieważności opiera się na powodach nieważności wyszczególnionych w §-fie 28 1 licz. 1 aż do 8 lub w §-fie 344 licz. 1 aż do 4, Trybunał kasacyjny zaś jednogłośnie uzna, że takowe odrzucić należy bez dalszego roztrząsania, jako oczywiście nieuzasadnione.

Uchwała powyższa wydana być może na obradzie nie jawnej także i wtedy, gdy ze względu na inne powody nieważności albo dla tego, że Trybunał kasacyjny chce zastrzedz sobie wykonanie prawa, służącego mu na mocy ustępu 1 §-fu 290 u. o p. k., wyznaczony być ma termin do rozprawy jawnej.

§. 5.

Na obradzie niejawnej nad zażaleniem nieważności, podjętem na korzyść oskarżonego, można natychmiast, o ile prokurator jeneralny na to się zgadza, uczynić takowemu zadosyć, jeżeli się pokaże, iż nie będzie można uniknąć zarządzenia nowej rozprawy głównej, orzeczenie zaś Trybunału kasacyjnego w samej sprawie nie ma jeszcze nastąpić.

§. 6.

Nadto na rozprawie jawnej zarządzone być może zasiągnięcie istotnych wyjaśnień co do zarzuconych uchybień formalności (§. 281, licz. 1 aż do 4 u. o p. k., §. 344, licz. 1 aż do 5 u. o p. k.).

§. 7.

Uchwałę w §-fie 4 wzmiankowaną wydać może Trybunał kasacyjny także na obradzie nad zażaleniem przesłanem do niego na zasadzie §-fu 2-go jeżeli wygotowanie zażalenia nieważności zostało podane lub jeżeli upłynął termin do tego wyznaczony.

§. 8.

Uchylają się §§. 216, 217, tudzież drugi ustęp §-fu 218, u. o p. k. wszakże okoliczność, że Trybunał drugiej instancyi, który orzekł poddanie pod oskarżenie (§§. 214 i 218 u. o p. k.) nie był właściwym, może być przywiedziona w zażaleniu nieważności wymierzonem przeciw wyrokowi stanowczemu.

Jeżeli Trybunał kasacyjny uzna, że to zażalenie nieważności jest uzasadnione, natenczas zrzuca rozprawę główną, odsyła sprawę do powtórnej rozprawy przed właściwy Trybunał pierwszej instancyi i zarządza wszelkie potrzebne ulepszenia postępowania.

Przepisy §§-fów 3 aż do 7 stosowane będą także do takich zażaleń nieważności.

§. 9.

Trybunał kasacyjny, w każdym przypadku odrzucenia na zasadzie ustawy niniejszej bąć zażalenia bąć też zażalenia nieważności, oczywiście z lekkomyśl-

ności lub tylko dla opóźnienia sprawy, podanego, mocen jest skazać żalącego się, lub według okoliczności jego zastępcę, na grzywny aż do 100 zł.

§. 10.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia, wszakże zażalenia nieważności, już wniesione nim zacznie obowiązywać i te, które wniesione będą w ciągu 30 dni od tego terminu, mogą być odrzucone lub obłożone karami za lekkomyślność tylko z tych powodów, dla których mogłoby to nastąpić także według istniejącej ustawy.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 31 grudnia 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.

4.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 3 stycznia 1878.

o ustanowieniu komory pomocnicznej II klasy w Nowych Ickanach (gościniec).

W miejsce dotychczasowej delegacyi komory cłowej przy czardaku Nr. 93 w Ickanach ustanowiona została dla obrotu na gościńcu komora pomocnicza II klasy pod nazwą: „C. k. komora pomocnicza II klasy w Nowych Ickanach (gościniec),“ która rozpoczęła czynności urzędowe dnia 1 stycznia 1878.

Pretis r. w.